

„лѣмо внимание източнитѣ работи, то зима дѣятелно участие въ дѣлата на цариградската конференция и работи тамъ въ смисълъ на подобрене, дѣйствителното подобрене на християнскитѣ народонаселения, а именно, въ тоя случай, на българския народъ, въ извѣстнитѣ страдания на когото не само германскитѣ народъ, но и самото германско правителство, па и самиятъ императоръ, зиматъ живо участие. Германското правителство, про дължи още министъръ Бюловъ всё отъ страна на Бисмарка, германското правителство работѣло въ смисълъ да се даде на българския народъ една автономия административна, която да му даде възможность да се развива самъ свободно и безпрѣпятствено. Самиятъ нашъ императоръ — и г. Бюловъ ни увѣри, че това му поръчалъ князь Бисмаркъ изрично да ни го каже, — съ чудна живость си припомнялъ голѣмото прѣди 50 и повече години движение въ Германия и въ цѣла просвѣтена Европа за освобождението на Гърция, която била започнала тогава своя великъ подвигъ срѣщу Турция. Императорътъ билъ тогава още младъ момъкъ, но той не забравялъ и до днесъ още онова движение, къмъ което и самъ живо съчувствувалъ. Въ всѣки случай, прибави да каже г. Бюловъ, азъ зимамъ въ внимание вашитѣ заявления и ще ги доложа както на князь Бисмарка, така и на самия императоръ. Но бждете увѣрени, че Германия е съ васъ и че въ крѣга на дипломатическитѣ и политически разисквания и дѣйствия, тя ще поддържа вашитѣ народни желания. Въ този крѣгъ тя ще направи каквото е възможно въ съгласие съ другитѣ европейски сили“.

Благодарихме отъ всё сърдце на министра за тия му увѣрения. Казахме, че „ние разчитаме толкозъ много на помощта отъ страна на Германия и считаме